

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2020. évi január hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.12/2018/50. számú ítéletének I.rendű és **II. rendű vádlottakra** vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a I.rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 18 (tizennyolc) évre súlyosbítja;
- a I.rendű vádlottól lefoglalt 37.000 (harminchétezer) forint vonatkozásában - a lefoglalás megszüntetésére és a visszatartására vonatkozó ítéleti rendelkezések egyidejű mellőzésével - vagyonalkobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.rendű és **II. rendű vádlottak** vonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárásban felmerült 23.883 (huszonháromezer-nyolcszáznyolcvanhárom) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás

- [1] I.
- [2] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2018. november 30-án kelt 3.B.12/2018/50. számú ítéletével I.rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberölés büntette miatt - mint visszaesőt - tizenhat év szabadságvesztésre és tíz év közügyektől eltiltásra, **II. rendű vádlottat** a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberölés büntette miatt - mint többszörös visszaesőt - húsz év szabadságvesztésre és tíz év közügyektől eltiltásra, míg III. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett, a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés b), c) pontjai szerint minősülő rablás büntette miatt hat év szabadságvesztésre és hat év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetéseket fegyházban rendelte végrehajtani, megállapítva, hogy I.rendű és **II. rendű vádlott** feltételes szabadságra nem bocsátható, míg **III. rendű vádlott** esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon válik lehetővé.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az *ügyészség* I.rendű vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. Ezen túlmenően *I.rendű vádlott* és *védője* a tényállás téves megállapítása miatt, valamint a cselekmény eltérő, felbujtóként, illetve - a helyszínen való jelenlétének a megállapítása esetén - tettesként elkövetett rablás büntetteként történő értékelése végett, továbbá enyhítésért, míg **II. rendű vádlott** céljának megjelölése nélkül, *védője* pedig a cselekmény rablás büntetteként való minősítése és enyhébb büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazása, illetőleg a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a biztosítása érdekében élt jogorvoslati kérelemmel. **III. rendű vádlott** vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítélete - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett.
- [4] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Perbeszédekben a védők is a bejelentett jogorvoslati kérelmeikkel egyezően szólaltak fel.
- [5] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mégis azzal a - Be. 590. § (9) bekezdésében írt - korlátozással, hogy az nem terjedhetett ki a fellebbezéssel nem érintett **III. rendű vádlott**ra vonatkozó rendelkezésekre, illetve részekre. A fennmaradó körben ugyanakkor a másodfokú bíróság vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezen túlmenően - a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint - hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [6] Mindezek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:
- [7] A sértett 1952. november 27-én született, a bűncselekmény elkövetésekor 61 éves volt (*helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv - nyomozati iratok I/70. oldal*).
- [8] A koponyatető bal oldalát ért helyesen igen nagy erejű ütés következtében a sértett azonnal elvesztette az eszméletét, magatehetetlenné vált. A koponyaboltozati és a koponyaalapi törés, valamint az azokhoz társuló bevérzések egy-két percen belül halálos eredménnyel jártak, annak elhárítására reális esély nem volt (*dr. szakértő 2 és dr. szakértő 1 igazságügyi szakértő véleménye - 28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 38. oldal*).
- [9] A sértettől elvett 1.200.000 forint készpénz elosztása során I.rendű vádlott 460.000 forintban, míg **II. rendű vádlott** 370.000 forintban részesült.
- [10] Mellőzte a másodfokú bíróság **II. rendű vádlott** korábbi elítéléseiből a 4., 5. és 6. sorszám alatti közérdekű munka büntetésekre vonatkozó adatokat, továbbá a határozat 6. oldal 3. bekezdéséből, valamint a 7. oldal 2. bekezdéséből I.rendű és **II. rendű vádlottak** visszaesői, illetve többszörös visszaesői minőségére vonatkozó megállapításokat azzal, hogy ez utóbbiak a jogi indokolás részét képezik.
- [11] **II. rendű vádlott** 7. pontban írt - a Dombóvári Járásbíróság 2.B.7/20.../10. számú ítéletéhez kapcsolódó - büntetésének végrehajthatósága nem szűnt meg, 2016. augusztus 19. napjával helyesen a büntetését kell kitöltöttnek tekinteni.
- [12] E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság tényállása most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az - I.rendű és **II. rendű vádlottak** védekezésével szembenálló részében is - a bizonyítékok magas színvonalú, okszerű mérlegelésén alapul.
- [13] II.

- [14] Az elsőfokú bíróság a megismételt bizonyítási eljárást - szem előtt tartva a Be. 632. § (2) bekezdésében írtakat - a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak a figyelembevételével, a perrendi előírásoknak megfelelően folytatta le. Helyesen ismerte fel, hogy a nyomozás során felderített és összegyűjtött, majd utóbb **II. rendű vádlott** 2017. április 7-ei írásbeli vallomásával kibővült bizonyítékok számos részlet tekintetében ellentmondástól mentes adatokat tartalmaznak; olyannyira, hogy az előkészületi tevékenységek és az előzmények teljes sora könnyen feltérképezhető, illetve rekonstruálható volt. Így a megismételt bizonyítási eljárásban döntően csak annak megválaszolása igényelt nagyobb körütekintést és mélyebb elemzést, hogy I.rendű vádlott jelen volt-e az ölési cselekmény helyszínén, a ..., ... utca szám alatti családi ház udvarán, ha igen, úgy a halálos ütést ő, avagy **II. rendű vádlott** mérte-e a sértett fejére.
- [...] Az elsőfokú bíróság ebben a körben is rendkívül meggyőző módon, logikusan értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. I.rendű és **II. rendű vádlottak** többször módosított, teljességgel következtelen vallomásaival szemben helytállóan tulajdonított meghatározó jelentőséget **III. rendű vádlott** tartalmilag hiteles előadásainak.
- [16] A bűncselekmény elkövetésében résztvevő személyek rendkívül gyorsan a nyomozó hatóság látókörébe kerültek, végső soron még azt megelőzően, hogy a felkutatott bizonyítási eszközökből megismerhető adatok elemzése és értékelése befejeződött volna. **III. rendű vádlott** ilyen körülmények között mutatott együttműködési készséget és tett feltáró jellegű beismerő vallomást közvetlenül az őrizetbe vételét követően, gyakorlatilag három nappal a bűncselekmény elkövetése után. A benyújtó 3 épületében foganatosított kihallgatásakor jegyzőkönyvbe foglalt részleteket kevéssel később a helyszínen is megerősítette, kellő távolságtartással és tárgyilagossággal, oly módon, hogy a saját - hasonlóképpen súlyos, öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető - szerepvállalásának a részleteit sem hallgatta el. Lényeges volt az is, hogy az általa elmondottak hitelessége sem ekkor, sem az eljárás későbbi szakaszában nem dőlt meg, éppen ellenkezőleg, az előadása teljes mértékben valónak bizonyult, azt az utóbb beszerzett adatok maradéktalanul alátámasztották.
- [17] Ez okból tehát a múltbeli történések rekonstruálásakor **III. rendű vádlott** vallomására megnyugtatóan lehetett támaszkodni. Annál is inkább, mert I.rendű vádlott a védekezésében előadottakat - önmagával is ellentmondásba keveredve - a lényeges körülményeket érintően több alkalommal módosította. Így jutott el a cselekményben való közreműködésének a teljes tagadásától annak elismeréséig, hogy a sértett pénzkezelési szokásairól bizalmas információkat szolgáltatott **II. rendű** és **III. rendű vádlottaknak**, akiket az elkövetés helyszínére tartva - az ...-.... forgalmi rendszámú gépkocsi utasaként - egy darabig el is kísért.
- [18] Mindez különösen azért volt szembetűnő, mert I.rendű vádlott kezdettől fogva érdeklődést tanúsított a sértett vagyoni helyzete iránt, az általa működtetett dohány- és italboltok bevételeinek a megszerzése nyilvánvalóan foglalkoztatta. Gyakran tett erre vonatkozó, félreérthetetlen utalásokat, olyan gyakorisággal és gesztusokkal, hogy arra többen felfigyeltek. Nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a bűncselekmény elkövetése után a vagyoni helyzete látványosan megjavult, és míg korábban állandóan kölcsönökre szorult, utóbb már nagyvonalúnak és költségesnek mutatkozott. Ugyanakkor az elkövetés idején - kevéssel 22 óra 17 perc után - bizonyosan nem tartózkodott otthon, hollétéről a kritikus időszakra vonatkozóan nem tudott elszámolni, miután az élettársa szerint hozzávetőlegesen csak 23 óra 20 perc körül érkezett haza.
- [19] I.rendű vádlott folyamatosan változtatott, ellentmondásos előadásai tehát tarthatatlanok és hiteltelenek voltak. Védekezését már a nyomozás során több adat cáfolta, a vádemelést követően az is, hogy **II. rendű vádlott** - a 2017. április 7-ei írásbeli vallomásában - a ..., ... utca szám alatti családi ház közelében vele együtt elrejtőző társaként őt nevezte meg.
- [20] Ilyen körülmények között helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott helyszínén való jelenlétére.

- [21] A sértett erőszakos halálát a koponyájának homlokfali régiójára mért *igen nagy erejű* ütés okozta, mely azonnal kiterjedt vérzéssel, továbbá - annak következtében - a központi idegrendszer bénulásával, a légzési és keringési funkciók összeomlásával járt. A bűncselekmény helyszínének közelében - **III. rendű vádlott** útmutatása alapján - a nyomozó hatóság két henger alakú vascsövet foglalt le, melyek közül az 1-es sorszámu **II. rendű vádlott** és a sértett hemogenetikai nyomait hordozta, bár ez utóbbit kisebb területen, a fémdarab egy jól körülhatárolt szakaszán. Ezzel szemben a 2-es számmal jelölten kizárólag a sértett hemogenetikai nyomai maradtak hátra, azok viszont nagyobb kópiaszámban és az eszköz teljes egészére kiterjedő lefedettséggel. Így ezen adatok alapján a halálos ütéssel összefüggésbe hozható elkövető személyét nem lehetett meghatározni.
- [22] Ugyanakkor **III. rendű vádlott** vallomása e tekintetben is megbízható támpontot nyújtott.
- [23] Közvetlenül a bűncselekmény elkövetése után értesült a részletekről, amikor a társai az általa vezetett gépkocsiba beszálltak és elmondták a történeteket. A jelenlétében folyamatosan arról beszéltek, hogy **II. rendű vádlott** mért ütést a sértett fejére, az elhangzottakat - sem útközben, sem pedig a lakásán - senki nem kérdőjelezte meg, vagy vonta kétségbe. **III. rendű vádlott** ennek tudatában utazott másnapa, miután értesült a sértett haláláról és nyilvánvalóan szükségesnek tartotta, hogy - az újabb fejlemények ismeretében - további egyeztetést kezdeményezzen, illetve megbeszélést folytasson. Márpedig **II. rendű vádlott** a neki tulajdonított tettelegességtől ez alkalommal sem határolódott el, noha ekkor már annak helyrehozhatatlan következményével, a sértett életének a kioltásával is szembesült.
- [24] Az e körben rögzített tények tehát a rendelkezésre álló bizonyítékok logikus mérlegelésén alapulnak. Az elsőfokú bíróság tényállásának részbeni - a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt - megalapozatlanságát, hiányosságait egészen más körülmények idézték elő.
- [25] Az élet elleni bűncselekmények esetében a tényállásban indokolt feltüntetni a sértett életkorát, ezt a másodfokú bíróság a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv adatai alapján pótolta. Ehhez hasonlóan szükséges volt rögzíteni azt is, hogy az igen nagy erejű ütés következtében eszméletét veszített sértett olyan sérüléseket szenvedett, melyek rövid időn belül - legfeljebb egy-két perc alatt - elháríthatatlanul a halálához vezettek. Ez a megállapítás a bizonyítékok értékelése körében - az ítélet 29. oldal 4. bekezdésében - ugyan helyet kapott, a határozatszerkesztés szabályai szerint azonban a múltbeli események leírásának körében is szerepeltetni kellett.
- [26] Noha az elsőfokú bíróság utalt a sértettől erőszakkal elvett készpénz felosztásának az arányaira, az értelmezést segítette annak pontos feltüntetése, hogy a bűncselekmény elkövetése során I.rendű vádlott 460.000 forinttal, míg **II. rendű vádlott** 370.000 forinttal gazdagodott.
- [27] Ugyanakkor a határozat Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja szerinti részének rögzítésekor figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a Btk. 97. § (2) bekezdés I. mondatában írtakat. Ezek szerint a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás meghatározott időpontig tartalmazza, azt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg. Ezért a másodfokú bíróság - szem előtt tartva az e körben *BH 2019.154. szám* alatt közzétett eseti döntésben kifejtetteket - mellőzte **II. rendű vádlott** 4., 5. és 6. sorszámmal jelzett közérdekű munka büntetéseire vonatkozó adatokat, míg I.rendű vádlott többszörös visszaesői, illetve **II. rendű vádlott** visszaesői minőségére való utalást - Be. 561. § (3) bekezdés f) pontja alapján - a jogi indokolás részének tekintette.
- [28] **II. rendű vádlott** 7. sorszámmal jelzett - hat hónap tartamú - szabadságvesztés-büntetését 2016. február 20. napja és 2016. július 5. napja között vették foganatba, amikor megállapították, hogy feltételes szabadságra bocsátható. Ilyen esetekben - figyelemmel a Btk. 39. § (1) bekezdésében írtakra - a feltételes szabadság tartama egy év, melynek eredményes letelte után lehet a hátralévő rész utolsó napjával a büntetést kitöltöttnek tekinteni (Btk. 39. § (2) bekezdés). Ennek megfelelően a Dombóvári Járásbíróság 2.B.7/20.../10. számú ítéletéhez kapcsolódó büntetés(rész) végrehajthatósága még nem szűnt meg, hanem csak arról van szó, hogy a büntetést 2016. augusztus

19-én helyesen kitöltöttnek kell tekinteni. A feltételes szabadságra bocsátással a büntetés elévülése kezdődött meg, mely - a 2013. évi CCXL. törvény 28. § (1) bekezdés d) pontja értelmében - öt év elteltével következik be (*BH 2010.1. számú eseti döntés*).

- [29] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás e kiegészítésekkel és helyesbítésekkel vált - a Be. 593. § (3) bekezdésében írtak szerint - irányadóvá a másodfokú eljárásban.
- [30] III.
- [31] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.rendű és **II. rendű vádlott** büntetőjogi felelősségére.
- [32] Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezések eredménytelenek voltak.
- [33] Cselekményeik minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [34] Az irányadó tényállás szerint I.rendű, **II. rendű** és **III. rendű vádlottak** azt követően döntöttek a sértett pénzének vagyon elleni erőszakos bűncselekmény útján történő megszerzéséről, hogy a lakásába való behatolás ötletét elvetették. Ilyen előzmények után találkoztak **III. rendű vádlott** házában, ahol I.rendű és **II. rendű vádlottak** egy-egy vascsövet, emberi élet kioltására alkalmas eszközt vettek magukhoz.
- [35] A helyszín csendes, családi házas övezetében I.rendű és **II. rendű vádlottak** nyilvánvalóan felismerték azt is, hogy tervük megvalósítása csak akkor lehet sikeres, ha a sértettet védekezésre képtelen állapotba helyezik, végső soron elhallgattatják, még azelőtt, hogy kiabálásával vagy ellenállásával zajt keltene, másokat segítségül hívna. A bántalmazásával, leütésével így kezdettől fogva számoltak, azzal mindenképp, hogy a vascsöveket - vagy legalább az egyiket - használni fogják.
- [36] A történések menetében számukra nem történt semmiféle váratlan esemény: a sértett a várakozásuknak megfelelően egyedül érkezett haza és a gépkocsijából kiszállt. Minden a bokrok takarásában rejtőzködő I.rendű és **II. rendű vádlottak** elképzelései szerint alakult, a terveiken módosítani, a helyszínen rögtönözni a legcsekélyebb mértékben sem kellett.
- [37] Ezt a pillanatot használta ki **II. rendű vádlott** arra, hogy a két kézzel feje fölé emelt vascsővel - felülről lefelé irányuló sújtó mozdulattal - igen nagy erejű ütést mérjen a sértett fejére, koponyájának homlokfali régiójára. Köztudottan életfontosságú testfelületre, a koponyatetőre, mely alatt - mintegy 6-8 milliméter vastagságú csonttal fedett részen - a légzést és keringést működtető központi idegrendszer húzódik. Az ütés a fejtetőn repesztett sebést és vonalas jellegű koponyaboltozati törést idézett elő, agyzúzódással és agyburok közötti bevérvázásokkal, melyek következtében egy-két percen belül beállt a sértett elháríthatatlan halála.
- [38] Az elkövetés eszköze egy hozzávetőlegesen egy méter hosszúságú, minimálisan 1,15 kg súlyú fémcső volt.
- [39] Az általános élettapasztalat szerint **II. rendű vádlottnak** tisztában kellett lennie azzal, hogy az általa igénybe vett eszközzel, igen nagy erejű - a fedetlen koponyatetőre mért - ütésével a sértett életét bizonyosan kioltja. A másodfokú bíróság megítélése szerint mindebből csak arra lehet következtetni, hogy a sértett halálának lehetőségébe nem csupán belenyugodott, hanem azt kívánta is. Ekként a cselekménye a Btk. 7. § I. fordulója szerint egyenes szándékkal elkövetett.
- [40] I.rendű vádlottnak hosszú időn keresztül lehetősége volt önmaga és a társai felé behatárolni, illetve kifejezésre juttatni azt, hogy a szándéka meddig terjed, milyen súlyú bűncselekmény elkövetésében hajlandó még részt vállalni. Közreműködésének a terjedelmét azonban sohasem korlátozta, a betöréses lopás kivitelezésével éppúgy tudott azonosulni, mint azzal az elképzeléssel, hogy a sértett pénzét erőszak alkalmazásával veszik el. Nem történt ez másként **III. rendű vádlott** házában sem, amikor - **II. rendű vádlotthoz** hasonlóan - egy vascsövet vett magához, méretét és súlyát tekintve szinte azonosat azzal, mint amelyet a társa választott.

- [41] I.rendű és **II. rendű vádlottak** a helyszínen együtt rejtőztek el, a sértett hazaérkezését a legteljesebb egyetértésben várták. Így I.rendű vádlott számára nem jelenthetett váratlan helyzetet a sértett ellen intézett durva támadás, annál is kevésbé, mert az eszközök magukhoz vétele után nyilvánvaló volt, hogy azokat használni fogják.
- [42] Nem határolódott el a történésektől később sem, **II. rendű vádlott** vascsővel leadott brutális ütését látva, illetve amikor az eszméletét veszített sértett a földre zuhant, fejét a kővel burkolt talajba ütve újabb súlyos sérüléseket szerzett és nyílt sebei intenzíven vérezni kezdtek. Éppen ellenkezőleg, I.rendű vádlott a legcsekélyebb vonakodás vagy fenntartás nélkül folytatta a társával való együttműködést: lehúzták a sértett nadrágját, elvették az értékeit, majd közösen távoztak a helyszínről; kevéssel később megsemmisítették a ruházatukat, illetve egymás között elosztották a megszerzett pénzt. Jól jellemezte a helyzetet az is, hogy az osztozkodásnál I.rendű vádlott magának 60.000 forinttal többet követelt, arra hivatkozással, hogy az informátorát is ki kell fizetnie.
- [43] Ekként a folyamatos - érzelmi és tudati azonosulást kifejező - jelenléte és aktivitása szándékerősítő hatást gyakorolt, **II. rendű vádlott** mindvégig számíthatott az egyetértésére és támogatására. Így a jelenlétéből fakadó bátorító magatartása folytán - elhatárolódásának hiányában - olyan cselekményért is büntetőjogi felelősséggel tartozik, melyre a szándéka eredetileg nem vonatkozott (*BH 2014.103. számú eseti döntés II. pont*).
- [44] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberölés büntettét I.rendű vádlott a Btk. 14. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként, míg **II. rendű vádlott** a Btk. 13. § (1) bekezdése szerinti tettesként valósította meg.
- [45] Mindez azonban mégis pontosításra szorult annyiban, hogy I.rendű vádlott az ölési cselekményhez nem pusztán pszichikai, hanem fizikai bűnsegélyt is nyújtott. A helyszínen való szándékerősítő jelenléte mellett ugyanis közreműködött a helyszín megfigyelésében, a magatehetetlenné vált sértett levetköztetésében, illetve mobiltelefonjának és pénzének elvételében, végső soron a nyereség megszerzésében, realizálásában. Ezek ugyanis kétségtelenül a nyereségvágyból elkövetett emberölés körébe tartozó, azt elősegítő fizikai cselekvések, bár valóban nem (társ)tettesi magatartások.
- [46] A bűncselekmény és az elkövetői magatartások helytálló büntetőjogi értékelése folytán azok eltérő minősítésére irányuló fellebbezések ekként megalapozatlanok voltak.
- [47] IV.
- [48] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők feltárása döntő mértékben helyesen történt meg.
- [49] I.rendű vádlott a visszaesői, míg **II. rendű vádlott** a többszörös visszaesői minőség megállapításához szükséges mértéken túl is volt büntetve, köztük erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt is. Mindketten büntetőeljárás hatálya alatt, illetve csoportosan valósították meg a bűncselekményüket, mely körülményeket ugyancsak további terhükre kellett értékelni.
- [50] Nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a kitartó szándékkal elkövetett bűncselekmény több vonatkozásban magán viselte a megtervezettség egyes jegyeit, mégis anélkül, hogy azok további - a Btk. 160. § (2) bekezdés a) pontjában írt - minősítő körülmény megállapítására okot adtak volna. Mindez azonban I.rendű és **II. rendű vádlottak** személyiségének magasabb fokú társadalomra veszélyességét igazolta, melyet a másodfokú bíróság súlyosítóként értékelt.
- [51] **II. rendű vádlott** vonatkozásában mellőzni kellett az ölési szándék eshetőleges jellegére, valamint a részbeni beismerő vallomására való hivatkozást. Feltáró jellegű előadást nem tett, védekezésében a hatóságokkal történő együttműködés, a múltbeli események felderítését őszintén elősegítő mozzanatok nem voltak tettenérhetők.

- [52] Ezzel szemben mindkét vádlottat érintően nyomatékos enyhítő körülmény az időmúlás, ezen belül az, hogy - a két alkalommal történő hatályon kívül helyezésre is visszavezethetően - hosszú ideig, közel öt és fél évig álltak büntetőeljárás, illetve jelentős részben a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt. Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig eltelt további, egy évet meghaladó időmúlás pedig önmagában is enyhítő hatással bír.
- [53] Mindezek ellenére - a másodfokú bíróság álláspontja szerint - a I.rendű vádlottal szemben indokolatlan enyhe büntetés került kiszabásra. **II. rendű vádlott** büntetésének súlyosbítására - a Be. 634. § (1) bekezdésében írt korlátozásra tekintettel - nem volt eljárásjogi lehetőség, az egymáshoz viszonyított elkövetői közreműködés arányosságára figyelemmel azonban a bűncselekmény kivitelezésében kitartó szándékot mutató és kezdeményező szerepet vállaló I.rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt. Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés-büntetését tizennyolc évre súlyosbította.
- [54] Következésképpen a büntetőjogi jogkövetkezményeket sérelmező fellebbezések ennyiben - az ügyészség részéről - eredményre vezettek.
- [55] I.rendű vádlottól lefoglalt és a benyújtó 3 letéti számlájára befizetett 37.000 forint bűncselekmény elkövetéséből származik, ezért arra - a lefoglalás megszüntetésére és a visszatartásra vonatkozó ítéleti rendelkezések egyidejű mellőzése mellett - a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint vagyonekobzást kellett elrendelni.
- [56] Ennyiben tehát a másodfokú bíróság - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [57] A kiszabott szabadságvesztésbe - a Btk. 92. § (1) bekezdésében írtak szerint - a további előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította.
- [58] A megismételt eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 632. § (4) bekezdés alapján az állam viseli.

P é c s, 2020. január 16.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.12/2018/50. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.50/2019/27. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2020. évi január hó 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.

a tanács elnöke